

عنوان مقاله:

به سمت مشارکت سیستم های سنتی قنات در مدیریت پایدار منابع آب

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی قنات (سال: 1384)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

همایون مطیعی - عضو هیات علمی دانشگاه صنعت آب و برق

علی اصغر سمسار یزدی - شرکت آب منطقه ای یزد

خلاصه مقاله:

قنات یک سیستم استحصال آب و آبرسانی است که از دیرباز در ایران و بیش از 34 کشور دیگر جهان وجود داشته است. بزرگترین کانونی که در آن قنات به عنوان اصلی ترین منبع تامین کننده آب شناخته میشود کشور ایران می باشد. یکی از روشهای قدیمی استحصال و انتقال آب در کشور ایران که برای جمع آوری آبهای زیر زمینی انجام می شده است استفاده از سیستم های سنتی قنات می باشد که عمری در حدود چند هزار سال دارند. از قرنهای پیش جهت انتقال آب بدست آمده از نفوذ برفها در کوهستان از سیستم مجاری قناتها استفاده میشده است. رشد جمعیت شهرهای بزرگ و کاهش روز افزون سرانه مصرف آب برای هر نفر باعث شده است که بحران آب در مناطقی که با کمبود آب روبرو هستند. سال به سال دارای ابعاد خطرناک تری شود. در ای میان مناقی که از نظر طبیعیو جغرافیایی در نواحی خشک و نیمه خشک جهان می باشند و صرفا بر منابع آبهای زیر زمینی متکی هستند در معرض تهدید بیشتری قرار گرفته اند. در این مقاله سعی شده است به معرفی قناتها، دلایل ظهور آنها، اجزای ساختمانی، مکانهای ساخت، اهمیت آنان در قزون گذشته و وضعیت فعلی آنان در کشور ایران پرداخته شود. همچنین وضعیت فعلی یزد و تهران از نظر کمی و کیفی مورد توجه قرار گرفته اند. و در پایان پیشنهاداتی درخصوص توجه بیشتر به آنان ارائه شده است.

کلمات کلیدی:

قنات ، تهران ، کیفیت آب ، چاه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/33154>

